

POLITICA

Șah... la rege

Stădind legile gravitației politice, liderul penelist a făcut o propunere istorică. Ea a stîrnit și stîrnește încă numeroase controverse, aprecieri și dezavuări. Toate marile case regale ale Europei au comentat și comentează această propunere, ca fostul rege al României să candideze la funcția prezidențială. În cele mai multe cazuri ex-regele nu se sfiște să împărtășească punctul de vedere al liderului liberal.

Sigur, propunerea poate avea tainele ei benefice pentru adepții regelui, dar, în egală măsură, poate avea și tainele demolatoare pentru instituția monarhică. Partidul Național Liberal nu a ștears niciodată faptul că este adepț al instaurării monarhiei în România, avînd, după cum se știe, trecut acest lucru și în programul său politic. Este dreptul legal al acestui partid să militeze pentru așa ceva și evenimentele de după decembrie '89 au dovedit că acest punct al programului liberalilor a adunat mulți adepți și susținători din rîndul poporului.

Jocul politic se pare că nu a lăsat așa cum au vrut liberalii. Atunci s-au încercat fel de fel de stratageme politice, sperîndu-se o împlinire a acestor planuri de formă statală. În speță, întoarcerea la monarhie.

Încă din mai 1990, cu ocazia primelor alegeri democratice și libere de la noi, unele aspecte frapau prin insolitul situației. PNL și P.N.T.C.D. susțineau (și atunci, ca și acum) ca punct forte al programului lor reinstaurarea monarhiei. Dar doi capi ai acestor două partide istorice, dl. Cîmpeanu și dl. Rațiu candidau pentru funcția de președinte al României. Ce am fi putut noi, electoratul, așa nepregătit politic cum eram categorisit de profesorii democrației occidentale, din prezentarea celor două candidaturi? Să fi înțeles o abdicare a celor două partide de la punctul programului lor ce viza reinstaurarea monarhiei? Să fi înțeles că era o dovadă de nevinovată inconsecvență, în dorința de a mai salva ceva din ce se putea salva? Greu de răspuns și din pă-

cate nimeni nu ne-a dat încă acest răspuns, pentru a ne edifica exact.

Situația se repetă și în această nouă campanie electorală, aflată în pragul declanșării. Dl. Rațiu, ca reprezentant al partidului ce afirmă din nou cu tărie necesitatea instaurării monarhiei, se luptă din nou pentru obținerea investiturii Convenției Democratice, pentru candidatura la postul de președinte. Criticul literar Nicolae Manolescu, președintele unui alt partid ce dorește monarhia se luptă și el pentru același lucru. Ambii vor să devină președinți ai României, dar ambii afirmă peste tot că vor monarhie. Păi, bine fraților, ori vrem monarhie, ori vrem cu orice preț puterea?

Domnul Cîmpeanu vine cu o propunere care, la o analiză mai atentă, nici nu poate fi caracterizată ca fiind serioasă din partea dumisale, care, în decursul celor doi ani și jumătate de cînd se află printre noi, ne obișnuise cu lucruri extrem de serioase.

Din punct de vedere constituțional, să nu uităm că avem o Constituție, funcțiile de președinte cu cea de rege sînt incompatibile, oricît de mult s-ar supăra unii. Nu e vorba de a critica pe

cineva, ci de a disece un pic aceste spinoase aspecte ale jocului politic actual. Crede oare dl. Cîmpeanu că, dacă regele ar fi acceptat să candideze și ar fi cîștigat alegerile s-ar fi instalat la Palatul Cotroceni ca rege? Greu de presupus din punct de vedere constituțional și mult mai greu de presupus din punct de vedere politic. Poporul ar fi votat un președinte, nu un rege. Iar a se fi sîcut roata odată cu cîștigul, nu ar fi însemnat altceva decît o mare minciună pentru electorat.

Un alt fruntaș liberal spunea recent că s-a dorit o grăbire a aduce regele în țară deoarece acesta are acum 70 de ani. Mulți înainte majestate, dar de ce vrea domnul Cîmpeanu să vă bage pe ușa din dos? Ce altceva am putea crede din această propunere care mărturisese că m-a frapat. Unii ar putea-o crede curajoasă. Alții nu s-au sfiit să o creadă și s-o strige drept o lovitură sub centură dată instituției monarhice. Alții cred că se face jocul cuiva. Alții că se vrea cu orice preț un joc al occidentalului. Numai omul simplu, amețit de atîta politică și jocuri politice, zău că nu mai știe ce să priceapă.

Gheorghe CHIRVASA

DESTITUIRI LA R.A.H.

Interesîndu-ne de unele schimbări în conducerea RAIH, am aflat că, în cadrul materializării unor prevederi dintr-o hotărîre a Consiliului de administrație a RAIH privind îmbunătățirea activității în domeniul cooperării și relațiilor internaționale, prin deciziile nr. 128 și 130 din luna iulie 1992 ale directorului general al RAIH, s-a dispus eliberarea din funcția de director bugete a d-lui ec. Făcea Constantin și din funcția de șef serviciu cooperare-relații internaționale a domnului dr. ing. Bacu Anton. (I.D.)

S-a încheiat contractul colectiv între R.A.H. și Liga sindicatelor miniere

Respectarea prevederilor contractului depinde de nivelul și calitatea producției

În sfîrșit, în data de 21 iulie, s-a încheiat contractul colectiv de muncă pe 1992 între Consiliul de administrație a RAIH și Liga sindicatelor miniere Valea Jiului, prin semnarea lui de către cele două părți. În legătură cu semnarea și parafarea contractului, am solicitat d-lui ec. Sorin PETRESCU, director de personal al RAIH, să ne răspundă la câteva întrebări.

— Domnule director, ne aflăm la sfîrșitul lunii iulie. De ce această intîrziere cu finalizarea contractului colectiv pe acest an?

— Motive au fost mai multe. Primul a fost apariția cu intîrziere a hotărîrilor guvernamentale privind salarizarea și chiar negocierea contractelor colective de muncă la nivel național. O altă cauză a constă în faptul că, în urma prenegocierilor, s-a constatat lipsa resurselor financiare pentru acoperirea grilelor de salarizare solicitate de Liga sindicatelor miniere. În urma discuțiilor purtate, atît de către Consiliul de administrație al RAIH, cît și de către Liga sindicatelor miniere la ministerele industriei, finanțelor, muncii și protecției sociale, s-a ajuns la găsirea unor soluții pentru satisfacerea solicitărilor. Urmează ea, începînd de la 1 august, noul contract colectiv de muncă să intre în vigoare, așa cum a fost negociat. În următoarele zile, după definitivarea regulamentului de negociere și instruirea comisiilor de negociere, să trecem efectiv la negocierea individuală a salariilor.

— De prevederile contractului colectiv încheiat recent între RAIH și Liga sindicatelor beneficiază toți salariații unităților componente ale Regiei?

— Este de reținut că prevederile acestui contract se aplică doar în cazul membrilor sindicatelor miniere afiliate la Liga sindicatelor Valea Jiului, urmînd ca pentru membrii celorlalte două sindicate — „Demnitatea” de la

EM Petrila și „Tennomin” de la EM Lupeni și pentru nemembrii de sindicat de la unitățile miniere, să se definitiveze tot în cursul acestei săptămîni contractul colectiv pentru aceasta categorie de salariați. De menționat ca partea scrisă a contractului a fost deja negociată și cu aceste sindicate, urmînd să se finalizeze negocierile doar privind grila de salarizare.

— Odată cu încheierea contractelor colective de muncă între părți, respectiv, administrația Regiei și reprezentanții salariaților, precum și a negocierilor individuale, ce probleme ridică aplicarea acestora?

— Pentru a beneficia de prevederile acestor contracte precum și de salariile negociate se impune cu strictețe realizarea indicatorilor tehnico-economici prevăzuți pentru acest an, prin întărirea disciplinei, folosirea integrală a timpului de lucru în vederea creșterii productivității muncii și a eficienței economice care va conduce, desigur, la asigurarea resurselor financiare necesare unităților, în vederea respectării întocmai a prevederilor cuprinse în contract.

Aș vrea să închei spunînd că trebuie înțeles, atît de către conducătorii producției, cît și de toți salariații că negocierea noilor salarii trebuie să se încadreze în limitele fondului de salarii realizat de către fiecare unitate. Or, acest fond este determinat de nivelul și calitatea producției extrase.

Ioan DUBEK

COTIDIAN DE OPINII ȘI INFORMAȚII AL VĂII JIULUI

ANUL III, NR. 673 | VINERI, 21 IULIE 1992 | 1 PAGINI — 10 LEI

În pag. a 3-a

SPORT

TURUL DIVIZIEI NAȚIONALE DE FOTBAL

Terenuri pentru garaje

Aducem la cunoștința celor interesați că licitația publică anunțată de Administrația locală a municipiului Petroșani, apărută în ziarul nostru de ieri, se referă la concesionarea terenurilor destinate construcției de GARAJE, de către persoane fizice sau societăți comerciale.

Licitația va avea loc în zilele anunțate. Iar documentația se poate obține de la Biroul Relații cu publicul al Primăriei municipale, începînd cu data de 23 iulie a.c.

Ofertele se depun la Consiliul local, pînă la data de 11 august, ora 15.

Deci toți cei ce doresc să-și construiască GARAJE, pe suprafețele celor opt amplasamente anunțate, se pot adresa Primăriei la serviciul amintit. (Gh. C.)

Ador munca. Pot să mă uit ceasuri întregi la un om care lucrează.

JEROME K. JEROME

În ziarul de mîine

PROGRAMUL TV. SĂPTĂMÎNAL

FĂRĂ FRÎNE

S-a întâmplat luni dimineața, puțin după unsprezece și jumătate. După ce mi-am făcut loc printre curioșii adunați pe strada din fața cinematografului „Unirea” din Petroșani, am văzut urmarea accidentului: spatele caroseriei „Olteit”-ului gri metalizat, cu nr. de înmatriculare 5 DJ 8448 era făcut praf. Soția proprietarului autoturismului plîngea sprijinindu-și capul pe pavilionul autoturismului. În acest timp, șoferul mașinii mici, soțul doamnei mai înainte amintite, ruga să rămână unu-doi din cei care au văzut ce s-a petrecut pentru a fi martori la sosirea poliției. Am aflat și eu de la un cetățean care a fost „pe fază” cum s-a derulat accidentul. „Olteit”-ul rula pe strada Aviatorilor. Deodată, cel cu raba (un „Roman”, 31 TM 4663 — nr. 1-a luat din spate. Ea crede că nu i-au prins frînțele).

Proprietarul autoturismului era disperat că, pe cînd va sosi agentul de circulație, șoferul de pe „Roman” nu va recunoaște. „Lasă, domnule, că recunoaște, is cu aici!” îl liniștea un cetățean, care — am dedus — probabil se afla, în momentul impactului, în cabina autovehiculului greu.

Fără îndoială că totul s-a lămurit odată cu încheierea procesului verbal de către agentul constatator. Rămîne însă un semn de întrebare: de ce unii revizori tehnici permit ieșirea în cursă a mașinilor care nu corespund circulației pe drumurile publice? În cazul relatat mai sus, accidentul nu s-a soldat, din fericire, cu pierderi de vieți omenești. Dar dacă în locul „Olteit”-ului era un copil neatenț care trecea în fugă strada? Sau, mă rog, o motocicletă, o motocicletă?

Gheorghe OLTEANU

Veniți des la video?

În ultimii ani ai epocii repausului, în mai toate orașele. Văii Jiului în momentul video luase o amploare de neașteptat. Așa că a fost nevoie de intervenția celor de la cooperativa ochiul și timpanul pentru ca românul să nu se lasă contaminat de propaganda filmelor proluze dincolo în societatea aflată pe marginea prăpastiei. Fără îndoială, după cum toată lumea știe, noi ne aflăm cu un pas înainte. Și cu toate acestea, video-ul a mers mai departe. Acum vizionarea unui film de comando, karate ori de groaza nu mai e o problemă. În „fiștele” localitate există măcar un videoclub, sînt tot mai mulți aceia care își au propriul aparat video-recorder sau player, nemăijvorbind că, la nevoie, găsești amatorii să-ți închirieze unul.

Merge lumea la videocluburi? Merge. În special tinerii. Ce-i atrage? Evident că filmele prezentate, altele decît cele care se dau de către televiziune. Marți, înainte de începerea filmului programat de la ora 14, am fost prezent la într-o clipă citorva videocluburi. I-am rugat pe citiva din cei care așteptau — treceau pe-acolo sau se pregăteau să paseze — să-mi spună să-mi răspundă la două întrebări: „Veniți des la video?” și „De ce?”. Răspunsurile lor, în cele ce urmează: ● Doru Butca, 24 ani: „Am venit mai des, cînd am fost necăscător. Acum vin mai rar. De ce? Păi dacă-mi place de ce să nu vin?” ● Teodor Rîmboi, 37 ani: „Am video acasă. Am venit să vad doar ce dă”. ● Petre Dudoianu, 35 ani: „Deloc. Nu frecventez deloc videocluburile”. ● Du-

mitru Rusu, 20 ani: „Da. Că-mi plac filmele”. ● Constantin Rărunchi, 18 ani: „Vin cînd n-am ce face, în timpul liber. Așa, că mai trece timpul”. ● Daniel Ia-

Prin acest semn vei învinge!

cob, 24 ani: „De placere și zilnic. Programat. Ar trebui să-mi fac abonament la chestia asta”. ● Alexandru Tomuș, 24 ani: „Des. Îmi plac filmele, mai ales acestea de comando”. Și soția dumnealui, aflată alături, e de aceeași părere. ● Cojocaru Florică, 34 ani: „Eu?! În viața mea! Am video acasă și n-am văzut un film de doi ani!”. ● Ionel Dănescu, 30 ani: „E bine că-s videocluburi, că nu toți au video acasă. Eu vin mai rar și ca să vad heavy-metal”.

Gheorghe OLTEANU

Dacă sîntem cumiți, ne bagă și apă

Caldură mare, dom'le — cum ar spune un celebru personaj. Anul acesta, în Valea Jiului, vara a venit într-o joi. Și, s-ar putea să mai dureze vreo cîteva zile. Pe o așa căldură, un loc cu mare căutare ar putea fi strandul. Soare, apă, ceva răcoritoare (nu neapărat Efes Pilsen), o acadea, o înghețată... Pofta-n cui! Dacă creți așa ceva, doar la televizor, pe video ori satelit.

În Vulcan a existat cîndva un strand, pe undeva pe malul Jiului, în Colonia de jos. Avea și apă, care se schimba la timp, trambuline, dușuri. Prin anii șaptezeci și ceva a fost „ras”. Aproximativ în aceeași perioadă, la locul de agrement „Brazil” s-a construit un bazin de înot. Doar așa, de dragul de a pune ceva în loc, pentru că nu a fost funcțional niciodată. În cel mai bun caz a reușit să aducă mulțumirea unei generații de broscuțe, pripășite în balta mizerabilă ce se formase în bazin. Deci, mort și asta, din fașă. Aș treilea și ultimul de pe raza orașului Vulcan este strandul termal de la Sohodol. Acesta a supraviețuit pînă acum 2—3 ani. Aparținea de a-

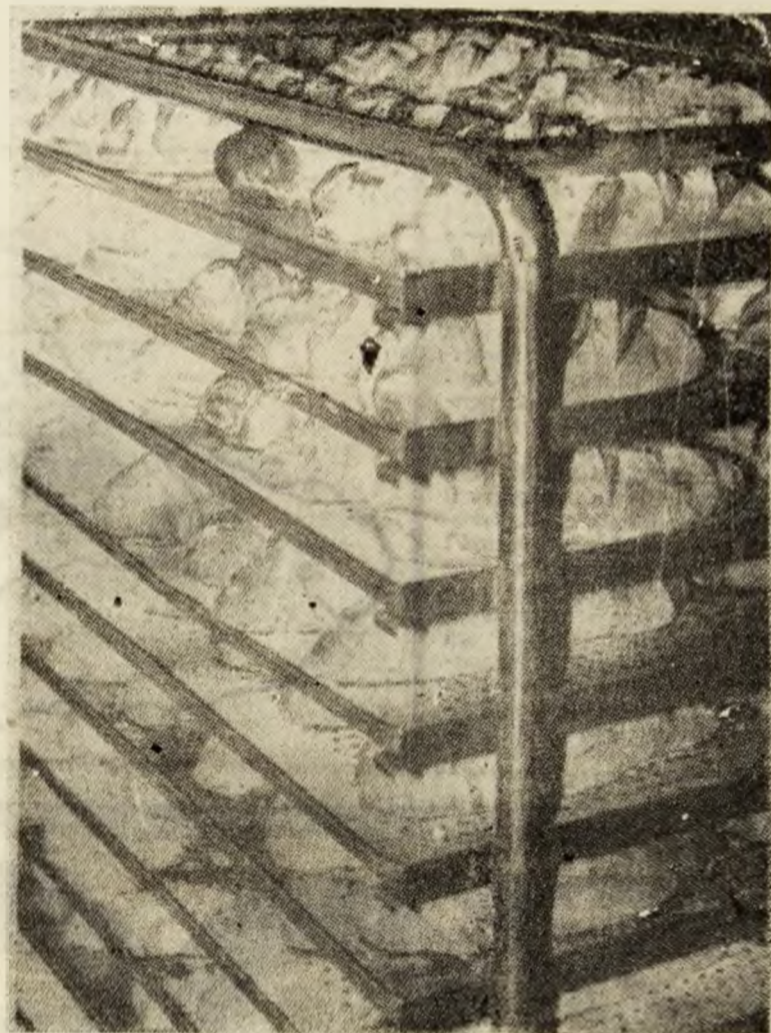
sociația sportivă „Energia” a Uzinei electrice Petroșani. Asociația s-a desființat și acum se pare că nimcni nu îl mai revendică. Pe fundul bazinei s-au adunat gunoaiele. În jurul lui se bate mingea sau se joacă tenis de masă. Păcat de dotări — și așa nu prea multe — că se degradează, la umbra neglijenței. Poate totuși, vara asta, cît a mai rămas din ea, se înduplecă oarecine să bage apă în bazin. Cineva „de sus”. Dar nu de sus de tot, că aia e apă de ploaie. Dacă nu, la anul cînd, poate, va reveni iar vara pe meleagurile astea. Într-o joi... Dacă sîntem cumiți, ne bagă și apă...

P. NICULESCU

Un val de spaimă străbate SUA: o recentă descoperire făcută la Centrul de control al mǎladiilor din Atlanta (statul Georgia) determină lumea medicală să înceapă de la zero cercetările în domeniul SIDA. Aceasta, de-

Cu SIDA o luăm de la zero

oarece a fost descoperit un nou tip de SIDA care nu este provocată de virusii HIV-1 și HIV-2. Bolnavii au în organism cumplita maladie, dar la analiza sîngelui nu se evidențiază semnele acestuia — virusul HIV. Spaima este generată — mărturisirea un cercetător de la centrul menționat — de faptul că există mari cantități de sînge pentru transfuzii, a cărui calitate, iată, este pusă acum sub semnul întrebării. (Gh.O.).

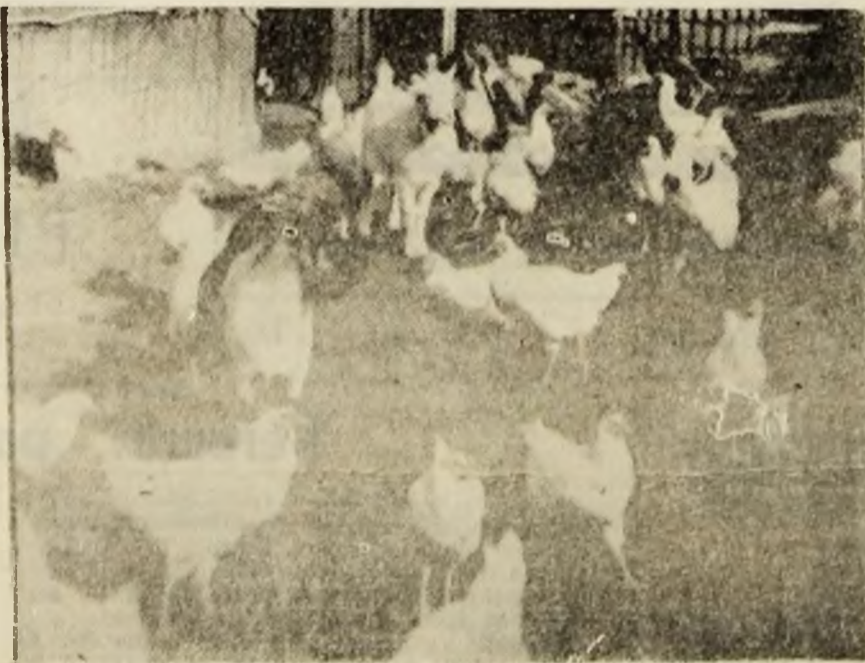
Piinea noastră cea de toate zilele, caldă și bună, ca o promisiune electorală, vine cam rar pe la noi — ca împlinirea unei promisiuni de acest gen...

Foto: Sorin OPREA

Manevră eșuată

La prima vedere, nici nu stiai cum s-a numești: gafa politică ori diversivno? Ținînd însă seama de temperamentul de vulpe șișată al dl. Cămpeanu, e greu, totuși, de crezut că e vorba doar de o gafa. Mai degrabă de ceva promediat, de o nălă întinsă celor prezenti sîmbăta la Delegația permanentă a partidului și de care s-au agățat toți cu o excepție notabilă: vicepreședintele partidului, B. Ciocanu.

De ce a fost nevoie de această manevră, de unde această neașteptată generozitate a dl. Cămpeanu de a ceda locul la candidatură de președinte lui Mihai I. de România? Să nu îl sesizăm chiar atunci, în acel moment, că sub respectiva „generozitate” se ascunde cu totul altceva? Sau, pur și simplu, prezicem că „Mihai I. este singurul care îl poate saluta pe dl. Cămpeanu”, l-a înclinat atât de mult încît nu și-au dat seama de ridicolul vorbelor liderului național liberal? Ce a urmărit, de fapt, dl. Cămpeanu? O lovitură dată instituției monarchice — după cum aprecia dl. Nicolae Manolescu — ori pulverizarea Convenției Democratice, pe care tot demnia sa a văduvit-o de prezența PNL? Întrebarea poate fi pusă și în alt mod: cînd

„Politica îi sfîșie pe cei care n-o înțeleg”. (Dan Lăzărescu)

a fost sincer dl. Cămpeanu? Cînd a zis că, pentru PNL, fostul suveran este doar un simplu turist sau acum, cînd l-a propus să candideze la președinția României, fiind singurul în stare să câștige în fața actualului președinte?

Greu de răspuns. Mai degrabă se poate banui o nouă înțelegere cu Cotroceniul, menită să deruteze electoralul pe care se bazează Convenția Democrată. Înțelegere din care, desigur, dl. Cămpeanu ar avea de câștigat. Jocul domniei sale a fost însă dat peste cap de răspunsul kămuritor soțit de la Varșovia: nici nu se pune în discuție posibilitatea ca fostul suveran — actualul Mihai de Hohenzollern — să-mi place celulei-murii-președinte de la Cotroceni să-i numească — să candideze la cea mai înaltă funcție în stat. Pentru un om cu gîndirea nefederezată, era clar că răspunsul nu putea fi decît acesta.

În atare condiții, rămîne de văzut cine este următorul propulsat pe lista la președinție a național liberalilor. Și nu cred că va fi „o bombă” dacă acesta va fi desemnat în persoana generoasă a celui care a propus un reze pentru președinție.

Gheorghe OLTEANU

